

Els estranys imperatius de L'OTAN

Cada dia més, augmenten les pressions des de l'exterior a l'hora de decidir la celebració del referèndum. En la planificació bèl·lica europea ja es compta amb enclaus peninsulars... dins de casa nostra.

A. Solé (Anglaterra)

Agrans trets i de fora estant, l'avaluació actualíssima és la següent: a parer de no pocs observadors, les pressions estrangeres i internes en contra de la celebració del referèndum darrerament no paren d'augmentar. Molts d'ells coincideixen que, dels setze membres del gabinet PSOE, un mínim de cinc ministres s'oposen ara en redó al plebiscit —Fernández Ordoñez, Serra, Barriónuevo, i els titulars d'Economia i Treball—. A més, factor tal vegada crucial, el segon dels ministres esmentats comptaria amb un poderós argument, com és que importants membres de l'estat major i d'unitats clau li estan expressant en termes inequívocs la seva oposició al referèndum, sobretot si la pregunta és formulada de manera directa (sí, o no, a l'OTAN).

Deixant de banda el problema fàctic, l'interessant aspecte d'una involucreció activa anticonsulta del ministre d'Economia, indicativa de pressions financeres estrangeres, sembla avalat pels advertiments «comunitaris» del canceller Kohl i el record portuguès. Comentaristes anglesos no s'estan d'escriure que un no plebiscitari del poble espanyol comportaria, sense cap mena de dubte, càstigs automàtics, i a més sense notificacions formals. Ho illustren dient que, per a fer-se'n una idea aproximada, només caldria demanar als portuguesos quants turistes estrangers van arribar a l'Alemtejo o quantes llaunes de sardines o ampolles de Porto i de Madeira van poder exportar a Alemanya i Anglaterra durant els tres anys en què Otelo Saraiva de

Carvalho i l'almirall roig Rosa Coutinho van tallar el bacallà a Lisboa.

El drama real són les enquestes d'opinió. A Blackpoll el 10 d'aquest mes, poques hores després que la Thatcher, Howe i el secretari general de l'OTAN, lord Carrington, haguessin «convençut» Fraga d'una vegada de la necessitat que AP col·laborés en la campanya pro-atlantista del PSOE en la consulta —si se celebra—, D. Manuel, entrevistat en llengua portuguesa pel periodista de la mateixa nacionalitat Luis Pinto Enes, li declarava en espanyol (i citem textualment de la cinta): «... en cuanto a las encuestas de opinión que se mencionan, las encuestas de opinión en mi opinión reflejan en este punto ... una gran abstención de muchas personas que no participan en esas encuestas. Solamente un grupo de izquierdistas está participando en ellas y moviéndolas».

Però tan gros deu ser aquest grup d'esquerres, que, com qui diu al cap de poques hores també, Herrero de Miñón manifestava a San Francisco (traduïm de la premsa de Nova

York): «un referèndum, els socialistes el perdrien, tant se val que nosaltres aconsellem el nostre electorat conservador que votés a favor de l'OTAN».

La definitiva incorporació, assenyalen d'altres observadors anglosaxons, té a veure, d'altra banda, amb imperatius impensats, que van des de les comunicacions fins a les autopistes, passant per... les xarxes dels metros. En el marc de noves planificacions bèl·liques enlestides per l'OTAN el 1979 i que preveuen, abans de cap atac nuclear, una primera fase de guerra convencional en què les operacions serien condïdides des de Londres, s'estan construint a la capital britànica una sèrie de cinc nous *bunkers* subterranis secrets, en un dels quals, nord-americà, seran traslladades les dependències del centre de comandament de les flotes del Mediterrani i de l'Atlàntic oriental, actualment en una plaça de Londres.

I perquè consti que es tractarà d'unes instal·lacions d'onze pisos de profunditat —concretament d'instal·lacions de cinc pisos que començaran a partir de sales de màquines de dos-cents peus de llargària, situades a sis pisos de profunditat—, hi ha informes d'instituts d'estudis estratègics occidentals que han deduït (juliol d'enguany) que per a instal·lar-hi el nou centre de comunicacions navals, s'ha decidit d'aprofitar la xarxa del metro de Londres, que serà enllaçada (tornem a traduir) amb els túnels d'altres metros de l'Europa central i meridional, «un dels quals, el d'una important ciutat mediterrània espanyola...».

Fraga i Helmut Kohl, canceller de la RFA, una de les figures polítiques que el pressionen en el tema OTAN.